

POMOCI ĽUĐOM SA VENUJEME
PO GENERÁCIE > 6

KOLESÁ PROTI RAKOVINE SA
ROZKRÚTIA PO ĽSMEYKRÁT > 4

POSTAVY MOJICH KNÍH SA VIAŽU
K SMOLENIČANOM > 5

Úvodník

Tohtoročné leto v Smoleniciach je letom rekonštrukcií. Prvou je dlho očakávaná oprava hlavnej cesty. Ako sme vám priblížili už v minulom čísle, v tomto roku sa stihne len jej prvá etapa od Lesného závodu po Zajačiu uličku. Aspoň niečo. Obyvatelia Nešticha a všetci ostatní, ktorí jazdia aj po druhej časti, si musia počkať minimálne do budúceho roka. A dôvodom zďaleka nie sú len „problémoví občania“, na ktorých sa ukazuje prstom...

Druhá, dôležitejšia rekonštrukcia medzičasom prebieha na poli rozbitého spoločenského života v obci. Nadšencov, ktorým záleží na tom, aby sa niečo dialo aj u nás doma, utešene pribúda.

Niekedy však ostáva problémom dozvedieť sa, kedy sa tieto akcie konajú. Na poslednú chvíľu potom môžeme zistiť, že sa v ten istý deň konajú až dve. S návrhom na predchádzanie kolíznych situácií prišiel náš pán farár Sádecký, ktorého iniciatívu vítame a podporujeme. Viac vám priblíži vo svojom článku.

Je skvelé, že sa tieto rekonštrukcie konečne začali. Ostáva dúfať, že sa začaté diela aj úspešne dokončia. Pri prvom budeme držať palce zhotoviteľovi opravy, aby to stihol včas a kvalitne. Na tom druhom, aby sa kultúrne podujatia v našej obci stali samozrejmosťou a nie výnimkou, musíme zapracovať my všetci.

Pavol Púchly,
predseda OZ Smolenice pre ľudí

Kultúrne leto uprostred nultého ročníka

Peter Križan,
OZ Smolenice pre ľudí

Možno sa zdá trochu odvážne hovoriť o nultom ročníku už po jeho piatom podujatí – koncerte Brotherly Jam. Stále totiž máme pred sebou ďalšie tri. Nie je jednoduché týždeň čo týždeň lobať za pekné počasie, organizovať prípravu, komunikovať a hlavne všetko pripraviť a potom uviesť do pôvodného stavu. Keď ostatní rozmyšľajú, čo budú robiť nasledujúci víkend, my to už máme jasné – ďalšie pokračovanie Smolenického kultúrneho leta.

Ale pekne po poriadku. Na začiatku sme sa zahryzli poriadne, a to rovno do fašíriek. Páni Lasica a Kňazko odohrali

v kultúrnom dome skvelé predstavenie. Na fašírky mi nesiahaj a plný kulturák potvrdil, že Smoleničania a ľudia zo širokého okolia majú radi aj náročné kúsky.

Presne po mesiaci nasledoval Piknik na zámku. Bol to skutočný piknik pre všetky vekové kategórie. Detičky boli uchvátené divadielkom Nezábudka a jeho dvomi interaktívnymi predstaveniami, pri ktorých malí diváci aktívne spolupracovali. Medzi divadielkami sa kreatívne hrali v štúdiu Dve lamy. A dospeláci? Tí si mohli užívať kvalitnú muziku od pesničkárov Lille, Graeme Mark, Marco Magnani a Gonsofus. Skvelú atmosféru, ktorú si vychutnalo niekoľko stoviek návštevníkov, dotvorila burza kníh, tvorivé dielne a ručne robené výrobky v hand made zóne.

Pokračovanie na strane > 2

Dokončenie zo strany ► 1

A potom sa to rozbehlo! Ďalší víkend Egon Dust a jeho rockový kabaret pripomenul starú dobrú muziku tridsiatych rokov minulého storočia. Kto má rád Krištofa Veselého, tak vie, o čom hovorím. Egon so svojim sprievodom, štýlovo oblečený, nás kvalitnou produkciou vtiahol do bratislavských kaviarničiek, ktoré možno vidieť iba vo filmoch pre pamätníkov. Diváci si vytrvalým potleskom vynútili niekoľko prídavkov. Medzi nimi hádam najznámejšiu Egonovu skladbu Florián, ale aj spomienky na Beatles či Franka Sinatru.

Neprešiel týždeň a na pódiu sa pripravovalo komorné trio Musica Tirnaviensis. Dievčatá nás preniesli ešte viac do minulosti. Kde inde by táto produkcia vynikla lepšie, ako na zámockom nádvorí?

Toto, ako aj všetky ostatné podujatia, mohli vzniknúť aj vďaka podpore a porozumeniu Kongresového centra SAV. Prostrediu a atmosfére na Smolenickom zámku sa len málokteré miesto vyrovná a môže veselo súperiť s akciami na Bratislavskom hrade, Červenom Kameni alebo Bojnickom zámku.

Výnimočné aj pre hudobníkov

Späť však k tomu večeru. Vrcholom bolo vystúpenie Janky Andevskej, precitenej pesničkárky, ktorá v sebe hudobné nadanie objavila a rozvinula v Amerike. Janka vystriedala niekoľko nástrojov a dokázala, že sa priatelí nielen s klavírom a gitarou, ale cudzie jej nie sú ani husle. Jej úžasný spev sa nám zarýval hlboko do srdca napriek tomu, že spievala anglicky. Jej textom sme nemuseli rozumieť hlavou, obsah sme cítili vo svojom vnútri.

Janke, Egon a ďalší hudobníci, ktorí ešte u nás boli alebo ešte len prídu, vystupujú na obrovských festivaloch, ako napríklad Pohoda. Zažil som ju, no na Smolenickom kultúrnom lete je všetko iné. Tu máte pesničkárov na dosah, cítite všetky tie vibrácie a nie ste súčasťou anonymnej masy. Ako diváci ste veľmi, až intímne blízko. A v tom je rozdiel. Možno aj preto prichádza na tieto koncerty čoraz viac ľudí.

Ďalších sedem dní a bol tu ďalší koncert, tentokrát Brotherly Jam z Trnavy. Uviedli sme ich ako rockový a rock'n'rollový večer. A bola to teda poriadna zábava. Chalani nás najprv pripravili starými dobrými „bítlsovkami“, aby postupne tempo stupňovali a pri rock'n'rolle sa už nedalo obsedieť a museli sme tancovať. Keď sme sa neskôr rozprávali, tak Hash,

“

Kamaráti a známi sa nás pýtajú, prečo to robíme. Odpoveď je veľmi jednoduchá. Baví nás to a máme nesmierne dobrý pocit, keď sa to všetkým páči.

ako volajú frontmana skupiny, povedal, že sa tešili ako blázni, že môžu hrať v takom prostredí. A neboli sami. Už nám je jasné, že aj pre hudobníkov je takýto druh koncertu výnimočný.

Baví nás baviť vás

Kamaráti a známi, ktorí prichádzajú na podujatia Smolenického kultúrneho leta, sa nás pýtajú, prečo to robíme. Odpoveď je veľmi jednoduchá. Baví nás to a máme nesmierne dobrý pocit, keď sa to všetkým páči. Je fantastické vidieť, ako jedna skladba uchváti generáciu dvadsať až tridsaťročných a zároveň dámy a pánov

v dôchodcovskom veku. A, samozrejme, všetkých, ktorí sú medzi nimi. A preto pokračujeme ďalej.

Prvý augustový piatok, po návrate zo zahraničného turné, príde La3no Cubano, multiinstrumentálna formácia, ktorá hrá world music a etno ovplyvnené slovenským folklórom. O týždeň neskôr projekt dvoch sestier Genius Locci. V latinčine to znamená „čaro miesta“, čo určite k zámockému nádvoriu pod vežou patrí. A na konci augusta budeme počuť brnenský Tres Quatro Kvintet s džezovou produkciou, ktorý nás podobne bavil už vlni na sklonku septembra.

Nedá mi nespomenúť trojicu, ktorá za celým týmto projektom stojí – členovia občianskeho združenia Smolenice pre ľudí Palo Púchly, Jožo Štrbka a moja maličkosť. Jožo so svojim nosom a výborným prehľadom o hudobnej scéne, Palo organizačným nasadením, nuž a ja rôznym ostatným.

Nesmiem však zabudnúť na veľa ďalších ľudí, ktorí nám nezištne pomáhajú alebo držia palce. Tešíme sa, že vás budeme ďalej baviť, a dúfame, že sa zo Smolenického kultúrneho leta stane tradícia.

Prvý krok k ústretovosti a spolupráci

Samuel Sádecký,
farár

Smolenice sa môžu stať miestom mnohých podujatí, na ktoré prídu domáci i hostia. Okrem tých tradičných pribúdajú aj mnohé ďalšie vďaka stále väčšiemu počtu ľudí, ktorí sú ochotní organizovať niečo nové. O týchto podujatiach sa dozvedáme z internetu, plagátov, rozhlasu i obecných a farských oznamov. Stáva sa však, že sa v jednom termíne konajú aj dve či viaceré pútavé akcie. A často na to prideme až na poslednú chvíľu. Nakoniec tak vznikajú situácie, keď stojíme pred ťažkou voľbou, ktorú z nich si vybrať a ktorú oželiť.

Nedostatok informácií

Základným problémom zostáva, že organizátori o sebe častokrát vopred vôbec nevedia. Nemajú totiž ucelený prehľad o tom, kto, čo a kedy v priebehu roka plánuje. Môže potom vzniknúť dojem, že si medzi sebou robia prieky,

aj keď to nemusel byť ich úmysel. Následne to neraz vyvoláva aj „zlú krv“. A to je na škodu všetkých.

Nejde totiž len o to, aby sa v obci niečo pekne dialo, ale aj o to, aby sa tieto akcie zbytočne nebili, skôr aby sa dopĺňali. Vytvoríme teda plán podujatí pri spoločnej diskusii.

Všetkých organizátorov podujatí v Smoleniciach pozývame na stretnutie. Jeho cieľom bude zostaviť kalendár na rok 2015.

Všetkých organizátorov verejných podujatí v Smoleniciach preto pre väčšiu ústretovosť voči sebe navzájom aj voči návštevníkom pozývame na stretnutie. Jeho cieľom bude zostaviť kalendár podujatí na rok 2015. Kedy? Ideálny čas na otvorenie tejto témy je novem-

ber, keď sa začínajú plánovať projekty a podujatia na nasledujúci rok.

Spoločný kalendár

Tento kalendár nám všetkým môže pomôcť pri plánovaní aktivít, ktoré už v Smoleniciach majú dlhodobú tradíciu, no aj tých jednorazových alebo takých, ktoré prinášajú niečo úplne nové. Koordinácia aktivít pre verejnosť by mohla viesť súlad do spoločenského života v rovine kultúry, zábavy, športu, náboženstva, ale aj tradícií. V konečnom dôsledku z nej budú benefitovať najmä Smoleničania, ktorí budú mať lepší prehľad o tom, čo sa v obci deje, a tým aj viac možností výberu.

Priestor na spoluprácu pritom nie je len v tejto oblasti. Takmer všetky miestne podujatia sú síce organizované najmä pre Smoleničanov, no vždy je veľké plus, ak sa k nim pridajú aj ľudia z okolia. Zostavením prehľadného a verejne dostupného kalendára tak vytvoríme aj dobrý odrazový mostík pre ďalší rozvoj obce.

Vždy je treba odniekiaľ začať. Takto spolu môžeme urobiť prvý krok.

Školský rok bol úspešný. Máme aj triedu roka

Marcela Pechová,

riaditeľka Základnej školy s MŠ Smolenice

Na slávnostnom ukončení školského roka 2013/2014 sa stretli žiaci, pedagogickí zamestnanci, rodičia, pozvaní hostia a verejnosť v Kultúrnom dome v Smoleniciach. Program bol zameraný na morálne a vecné ocenenie najaktívnejších žiakov školy a rozlúčkový program deviatakov.

Aktívni žiaci získali ocenenia

Najväčšie úspechy dosiahlo 30 prváčikov, z ktorých sa za rok stali vynikajúci žiaci. Zvládli písanie, čítanie, matematiku, anglický jazyk a iné predmety. Odmeny si žiaci prevzali odo mňa ako riaditeľky školy. K odmeňovaniu sa pridali aj dobrovoľní hasiči, ktorí ocenili najmenších požiarnikov v Smoleniciach za ich vynikajúce umiestnenie v súťaži.

Po prvý raz bola vyhlásená aj trieda roka. Stali sa ňou žiaci IX. A triedy spo-

lu s ich triednou učiteľkou Drahomírou Rábarovou. Ocenení boli za ich aktivity, akčnosť, spoluprácu, prácu v rámci aktivít triedy, školy, žiackeho parlamentu, zapojenia sa do rôznych súťaží, olympiád, projektov v rámci školy a obce a pomoci mladším spolužiakom za celých deväť rokov pôsobenia na základnej škole. Ceny venoval a odovzdal poslanec obecného zastupiteľstva Vladimír Polák.

Ocenenie získali aj všetci účastníci žiackej vedeckej konferencie pod názvom „Štefan Banič – vynálezca padáka“. Konferencia sa uskutočnila v spolupráci s Kongresovým centrom SAV na Smolenickom zámku. Bol to už tretí ročník projektu „Osobnosti nášho regiónu“. Spolu so starostkou obce Pavlínou Hornáčkovou som ocenila 37 najaktívnejších žiakov v triedach.

V školskom roku boli vzornými žiakmi školy vyhlásení žiaci Kristína Rábarová a Tomáš Krchňák za vynikajúci prospech, vzorné správanie a výborné umiestnenia na okresných, krajských

a medzinárodných olympiádach a súťažiach.

Deviatci sa so všetkými rozlúčili neopakovateľným kultúrnym programom a slávnostným posedením s pedagógmi v zborovni školy.

Ak sa chcete pozrieť, aká atmosféra panovala na konci školského roka, privítame vás na webovej stránke školy (zssmolenice.edupage.org).

Trochu štatistiky na záver

Z rúk triednych učiteľov si 27. júna prevzalo vysvedčenia 237 žiakov. V druhom polroku 128 žiakov prospelo s vyznamenaním (v prepočte je to 54,01 percent žiakov), 54 žiakov prospelo veľmi dobre (22,78 percent) a 55 žiakov prospelo (23,21 percent). Všetkých nás veľmi teší, že nikto nemal zníženú známku zo správania. Žiaci spolu vymeškali 9 898 hodín, v priemere na jedného žiaka je to 41,76 hodiny. So samými jednotkami skončilo 75 žiakov, čo je 31,65 percent.

A teraz už len „hurá zaslúženým prázdninám“!

Kolesá proti rakovine sa rozkrútia po ôsmykrát

Na úvod akcie odznie oficiálna hymna „Nájdí svoju nádej“. Tým sa odštartuje symbolická jazda na všetkom, čo má kolesá.

Foto: Rudolf Škrabák

Mária Škrabáková,

spoluorganizátorka Na kolesách proti rakovine

Hudba, ktorá vás roztancuje, očarujúce prostredie a predovšetkým nádherná myšlienka podujatia, ktorá spája ľudí. To sú slová, ktoré výstižne charakterizujú charitatívne podujatie Na kolesách proti rakovine, ktoré sa uskutočňuje už niekoľko rokov v Smoleniciach. Domáci aj ľudia zo širokého okolia sa môžu tešiť na 24. august 2014, keď sa uskutoční 8. ročník charitatívneho podujatia zameraného na boj proti rakovine.

Inšpirácia v Lurdoch

„Kolesá“ sa v Smoleniciach po prvýkrát rozkrútili v roku 2007. Všetko sa začalo vtedy, keď sa manželka Rudolf a Jarmila Škrabákoví zúčastnili zájazdu na pútnické miesto Lurdy. Tam sa zoznámili s Evou Máriou Uhríkovou, ktorá už vtedy bojovala so zákernou chorobou. V Lurdoch sa pripojili k skupine ľudí, ktorí sa modlili za jej uzdravenie. Pred odchodom z pútnického miesta boli počas rozhovoru s Evičkou pozvaní na koncerty Na kolesách proti rakovine v Bratislave, Dunajskej Lužnej a ďalších miestach, ktoré spoluorganizovala.

Zúčastnili sa koncertov a na jednom z nich dostali nápad, či takéto podujatie môže vzniknúť i doma v Smoleniciach. Po odsúhlasení hlavných organizátorov týchto charitatívnych akcií, Slovenské-

ho paralympijského výboru (SPV) v spolupráci s Nadáciou Výskum rakoviny, aj vtedajšieho starostu obce Pavla Záreckého sa uskutočnilo prvé podujatie Na kolesách proti rakovine v Smoleniciach. Za spolupráce hlavných organizátorov, Obecného úradu v Smoleniciach, Slovenskej akadémie vied a ochotných

Smoleničania aj ľudia zo širokého okolia sa už môžu tešiť na 24. august, keď sa uskutoční 8. ročník charitatívneho podujatia.

dobrovoľníkov je každý ročník tohto podujatia úspešný.

Vystupujú pre dobrú vec

Na úvod celej akcie si každý návštevník môže vypočuť oficiálnu hymnu s názvom Nájdí svoju nádej, ktorú naspieval Robo Opatovský. Tým sa odštartuje symbolická jazda, do ktorej sa môže zapojiť každý na všetkom, čo má kolesá. Každý ročník uskutočnený v Smoleniciach má výborne spracovaný program a úžasnú atmosféru, čo potvrdzuje aj účasť tisícok ľudí.

Všetci účinkujúci vystupujú pre dobrú vec, bez nároku na honorár. Účelom celého podujatia je verejná zbierka, ktorá

je povolená Ministerstvom vnútra SR. Každý rok sú peniaze použité na rozličné účely. V tomto roku je cieľom verejnej zbierky zakúpiť prístroj – tkanivový mikroanalýzátor v hodnote 33 tisíc eur.

Peniaze idú na diagnostické prístroje

Podujatia Na kolesách proti rakovine začali na Slovensku už v roku 2003 pod záštitou paralympijského víťaza v cyklistickom šprinte zo Sydney 2000 Radovana Kaufmana. Tento veľký bojovník, nielen s rýchlymi kolesami svojich súperov, ale aj s nepriazňou vlastného osudu, počas prvého ročníka kampane, bohužiaľ, podľahol zákernej rakovine. Jeho meno sa však stalo silným odkazom a nezameniteľným symbolom projektu aj do ďalších rokov.

V decembri 2007 svoj boj s rakovinou prehrala aj Evička Mária Uhríková, ktorej bol následne venovaný druhý ročník koncertu Na kolesách proti rakovine v Smoleniciach.

V tomto roku sa vstupuje už do 12. ročníka projektu a ambíciou organizátorov je opäť „naplno rozkrútiť kolesá“ na pomoc onkologickým pacientom a účinne šíriť prostredníctvom športu a pohybu osvetu o výskume, prevencii a liečbe rakoviny.

Počas dvanástich rokov trvania tejto kampane, uskutočňujúcej sa vo viacerých mestách a obciach na Slovensku, sa podarilo prispieť k zakúpeniu niekoľkých dôležitých prístrojov v hodnote viac ako 400 000 eur, ktoré pomáhajú diagnostikovať nádorové ochorenia.

Postavy mojich kníh sa viažu k Smoleničanom

V tomto seriáli vám prinášame rozhovory s kreatívnymi ľuďmi, ktorí sa venujú písaniu, umeleckej činnosti či ľudovej tvorivosti. Dnes so spisovateľom Vojtechom Czoborom.

Nata Sabová,
spisovateľka

Ako si spomínate na svoj život v Smoleniciach?

Do Smoleníc sme sa prisťahovali s rodičmi, keď som išiel do druhej triedy. Všetko som tu pochodil. Pamätám si, ako horela kaplnka na zámku, keď padol dolu ten kríž, taký dvojmetrový, medzi prvými som sa utekal pozrieť, kam to padlo. Bol to tu krásny život. Ja si najviac spomínam na život v Smoleniciach, preto aj tie postavy, o ktorých píšem, sa viažu k ľuďom, ktorých Smoleničania poznajú. Aj mená niektorých spomínam. Moniku si pamätám, tak o nej som písal, o pánovi Dubajovi, čo bol kováčom na majeri, a Ferovi Roháčovi, ako sme utekali a on sa potkol a všetky miništrantské peniaze sa rozsykali po kostole. Zažili sme tu veľmi veľa vecí, o ktorých nie je hodno rozprávať.

Ale ved' povedzte aspoň niečo.

Môžem len takú drobnosť. S Jožkom Bublávkom sme zostavili „lietadlo“ z drevených dební a koliesok z trojkoľky a celé sme to chceli vytlačiť na Molpír, že sa odtiaľ spustíme a poletíme nad Smolenicami. Hrkotali sme tým na celú dedinu. Ale, chvalabohu, na konci Baričovej uličky nás ktosi pristavil, a keď sme mu povedali naše plány, boli okamžite zalarmovaní rodičia – takže táto akcia nevyšla.

Alebo – už vtedy som bol fanatik na zvony, na kostolnú vežu. A tak som si urobil jednu z udiarne. Zvony boli z kochlíkov, ktoré mali srdiečka z kamienkov, a ráno, keď išli robotníci do záhradníctva, kde bol môj otec vedúcim, som im zvonil na cestu. Existujú aj iné drobnosti, ktoré ma viažu k Smoleniciam.

Vaša prvotina nesie názov Potomkyňa a je o potomkoch Ježiša Krista. O čom je vaša druhá kniha, ktorú ste prišli prezentovať do Smoleníc?

V knihe Hrdzavý kríž som skĺbil dohromady cirkevnú tematiku s grófskou, lebo to ma odjakživa zaujímal. Je to o rodinnej línii, ktorá je spojená s kňazom – jeho dcérou, potom jej dcéra a tak ďalej. A to všet-

Vojtech Czobor prišiel do Smoleníc predstaviť svoj nový román Hrdzavý kríž.

Foto: Anton Chvala

Vojtech Czobor

Narodil sa v Nitre, ale svoje detstvo a mladé roky prežil v Smoleniciach. Vyštudoval Univerzitu Mateja Bela v Banskej Bystrici a ako učiteľ pôsobil na Považí, Pohroní, Záhori a vo Zvolene. V súčasnosti žije v Nemecku, ale na Slovensko, a predovšetkým do Smoleníc, sa rád vracia. Svoje roky na dôchodku sa rozhodol využiť aktívne a stal sa autorom dopsial' dvoch vydaných románov.

ko sa viaže k smolenickej hrobke. V knihe sú náznaky, že sa rod toho kňaza splieta s Pálffyovcami. A uvidíte, že veľmi zvláštne sa to prelína aj s Czoborovcami. Všetko sa to rozvinie z prólogu na začiatku. To je správa z novín a tú smolenickú ženu som si tam ja vložil. O nej tam bude ešte veľa.

Spomínali ste, že do svojich kníh vkladáte postavy zo skutočného života. Starší Smoleničania si nemôžu nevšimnúť nápadnú podobnosť farára v knihe so skutočným pánom farárom, ktorý pôsobil v Smoleniciach.

Viete, ja keď píšem, tak si neviem nejakú postavu vymyslieť, musím mať pred očami niekoho, koho poznám, a opíšem jeho, ako vyzerá. Takže som opísal pána farára Cvičelu, u ktorého som miništroval. Ale to, čo ten farár hovorí a robí v knihe, pán Cvičela nerobil. To by som chcel, aby Smoleničania vedeli.

Kto je tá žena na obale vašej knihy?

To je moja matka, ktorú maľoval v jej 18-tich rokoch maliar Max Schurmann z Nitry. Mám ho doma. A ten pálffyovský znak, to je z hrobky na smolenickom cintoríne. Takto to z mojich fotografií spracovalo vydavateľstvo Slovart.

Názov Hrdzavý kríž je knihe príznačný, pretože hrdzavý krížik v ňom zohráva dôležitú úlohu. Mnohí rozmýšľajú, či skutočne existuje.

Áno, existuje. Našiel som ho čiste náhodou, keď sme kopali základy nášho domu. A potom som sa prechádzal po okolí a videl som, ako lesáci stínajú stromy a občas sa v niektorom našlo nejaké železo. A tak som spojil tieto dve veci, že sa nájde ten krížik zarastený v nejakom strome. Ale súvislosť s krížom a smolenickou hrobkou je už vymyslená.

Aká je vaša spisovateľská cesta?

Začalo sa to tu v Smoleniciach textami k piesňam. Hrávali sme divadlo, ja som hral aj na gitare. Ak si spomínate na pesničku Syn môj, nechod' do divej prerie – to bol text, ktorý som zložil ako 15-ročný. To nikto nevie, ani mi to nikto neverí, ale je to pravda. A vo Zvolene som odspieval asi 4000 sobášov a väčšinu slovenských textov k západným piesňam som zložil ja. V Nemecku som potom napísal pár poviedok, a keď som išiel na dôchodok, tak som si povedal, že nebudem čakať na smrť... a radšej som začal písať.

Pomoci ľuďom sa moja rodina venuje po generácie

Na stránkach Smoleničana vám chceme otvárať dvere aj do sveta ľudí, ktorí sa k nám prisťahovali zo zahraničia. Nielen preto, aby sme ich lepšie spoznali, ale najmä aby sme pochopili aj iné kultúry.

Katarína Slobodová Nováková,
OZ Smolenice pre ľudí

Ruwan, aká bola tvoja cesta zo Srí Lanky na Slovensko a do Smoleníc?

Cesta to bola dlhá, zaujímavá i trochu nevšedná. Moja krajina je nádherná, pestrá, ale pomerne chudobná. Ľudia môžu zarobiť iba v turistickom ruchu, preto vznikajú turistické centrá, siete hotelov, ktoré ponúkajú turistom „exotické“, teda nevšedné zážitky.

Ja som pracoval v hoteli, kde som sa venoval ajurvédскеj terapii a masážam. Pri práci som sa zoznámil s jednou slovenskou rodinou z Nitry, ktorá bola u mňa na terapii a ponúkla mi možnosť ísť pracovať na Slovensko do ich centra. Tak som sa dostal do Európy, pracoval som v Nitre na klinike, v Bratislave aj vo Veľkom Mederi. Nebol som však úplne spokojný, chcel som vidieť viac zo sveta a zistiť, čo je pre mňa tá správna cesta. Veľa som cestoval po Európe, pracoval som v Nemecku aj Holandsku.

Na Slovensku som sa zoznámil vďaka mojej práci s mojou životnou partnerkou Martinou, a tak som sa usadil v Smoleniciach a založil si tu rodinu.

Ako si sa stal terapeutom?

Moja rodina sa venuje alternatívnej pomoci ľuďom už po generácie. Môj starý otec bol – tu by ste to nazvali „medicimonom“, prírodným liečiteľom. Pomáhal ľuďom pri rôznych fyzických i psychických problémoch. Rôznymi terapiami, olejovými, rastlinnými či meditáciami, liečil choroby tela i ducha. Moji rodičia sa tomu tiež venujú. Ja som sa od malička stretával s liečením, pomocou ľuďom, preto ma to prirodzene zaujímalo a chcel som sa dozvedieť viac. Veľa som študoval, absolvoval kurzy, školenia, štúdium a naučil sa rozumieť ľudskému telu.

Ajurvéda je pre nás predsa len trochu vzdialenejšia, nie je to len masáž či meditácia, je to životný štýl. Skús nám priblížiť, čo je to ajurvéda a ako ju prijímajú Slováci.

Ajurvéda je uzdravujúci systém, ktorý zahŕňa masáže, meditáciu, jógu či terapiu farbami a kameňmi.

Ruwan Chamara Liyanage

Pochádza z ďalekej Srí Lanky. Na Slovensku žije už 5 rokov, z toho dva v Smoleniciach, kde si založil rodinu. Pracuje ako ajurvédsky terapeut vo vlastnom ajurvédskom centre Sanasuma, ktoré sídli na Smolenickom zámku.

Ajurvéda je medicínsky systém starý niekoľko tisícročí, znamená umenie žitia. Učí ľudí, ako sa vyhnúť chorobe, namiesto toho, aby čakali, kedy choroba prepukne.

Ajurvéda je jedinečný uzdravujúci systém, ktorý zahŕňa masáže, meditáciu, jógu, ajurvédsku stravu, terapiu farbami a kameňmi. Olejové masáže pomáhajú ľuďom pri bolestiach celého tela, chrbtice, nôh, nespavosti, neuróze, strese, depresiách, migrénach, pri častých zápaloch v tele, problémoch s pohybovým aparátom aj nadváhou.

Slováci sú zatiaľ k ajurvéde nedôverčiví. Boja sa skúsiť niečo nové, nevšedné, boja sa experimentovať a nie veľmi dôverujú alternatívnej medicíne. Ťažšie si to zvykajú.

Ale myslím, že to chce len čas, odvahy a skúsenosti, aby sa vedeli rozhodnúť, čo je pre nich prospešné, čo im dokáže pomôcť a čo im, naopak, škodí. Doteraz dôverovali len západnej medicíne, ktorá im však nie vždy dokáže pomôcť. Musia

porozumieť a dôverovať, ak chcú, aby im východná medicína pomohla.

Čo si myslíš o Slovákoch a Smoleničanoch? Sú odlišní od iných Európanov?

Slovensko je nádherná krajina a Smolenice sú pekné miesto pre život. Mám však pocit, že ľudia sa akosi boja iného a cudzieho. Z ľudí tmavšej pleti majú strach, prirodzene im nedôverujú. Často sa mi zo začiatku stávalo, že ak som napríklad cestoval a mal som i rečovú bariéru, neboli ochotní pomôcť, poradiť, pozerali na mňa so strachom a nedôverou.

Ale ja to chápem, na Slovensku ľudia nemali taký bezprostredný kontakt s cudzincami ako v iných európskych krajinách. Napríklad i moji klienti, prídu prvýkrát a často z nich cítim, že nevedia, ako sa majú ku mne správať, čo si majú myslieť.

Čo ponúkaš pre svojich klientov? Plánuješ aj nejaké novinky?

Ponúkam rôzne druhy olejovej terapie, chcem rozšíriť sortiment o špeciálnu kozmetiku z aloe vera. Plánujem rozširovať a pripraviť kompletne wellness centrum so špeciálnou kráľovskou saunou.

Pretože sa venujem i zdravému vareniu, pripravujem kurzy srílanskej kuchyne, kde sa ľudia môžu naučiť zdravšie variť, vyskúšať nové chute a vône, obohatiť sa o nové kulinárske zážitky.

Hľadáme trénera, ktorý bude mať rešpekt

Martin Poliak,

predseda Obecného športového klubu Smolenice

Smolenice čaká náročný futbalový rok. Družstvo sa pokúsi vyhrabať z futbalového suterénu, kam spadlo v priebehu troch rokov z piatej ligy. V novom ročníku bude bojovať iba v III. triede A – najnižšej súťaži. Dôvody, prečo sa tak stalo, sa pretriasali aj na valnom zhromaždení klubu, kde sa v závere júna zišla zhruba stovka klubových prívržencov. Zazneli aj kritické hlasy, a to najmä pri debatare o A-tíme. Debatu však vnímam ako konštruktívnu.

Prioritou je mládež

Na druhej strane sme však mohli pozitívne hodnotiť účinkovanie prípravky, žiakov a dorastu, ktorí obsadili popredné miesta vo svojich súťažiach. V minulosti nebola v klube práca s mládežou na prvom mieste, teraz sme sa vydali cestou, keď práve táto sféra je pre nás prioritou.

Po dva a pol roku sa ukazujú úspechy. Prípravka skončila prvá, žiaci druhí, dorast súťaž vyhral a postúpil do kraja. Keď sa s mladými pracuje, dá sa niečo vytvoriť. Zároveň si však uvedomujem, že III. trieda A nezodpovedá tradícii klubu. I preto chcem už v novej sezóne naplno zabojsovať o návrat do SWAN oblastnej súťaže A. Momentálne hľadáme trénera, ktorý bude vládnuť tvrdou rukou a bude mať všeobecný rešpekt.

Skoľoval sa najmä príchod Petra Dubca. V Bohdanovciach, kde odkoučoval jar, však o jeho uvoľnení nechcú ani počuť. Na základe požiadaviek nového trénera sa klub následne obhliadne aj po posilách.

Zmeny v tíme

Nateraz je isté, že do "áčka" chcú zapracovať talentovaných dorastencov. Veľa si sľubujú od útočníka Mareka Sudina, ktorý počas minulej sezóny strelil za dorast v 26 zápasoch až 55 gólov. Spolu s Michalom Kloknerom, Lukášom Hrkel'om, Alanom Černuškom a Erikom Kollarovičom naskakovali už počas jari aj za A-tím. Veríme, že časom sa stanú oporami kolektívu. Chceme stavať hlavne na vlastných hráčoch. Radi by sme, aby aj dorastenci z Bukovej, ktorých sme vychovali, zostali hrať u nás a takpovediac aspoň na niekoľko sezón vrátili to, čo bolo do nich investované.

Z A-tímu odchádza Martin Halaksa, Roman Greguš a Matej Kapičiak. Máme v kádri aj hráčov, ktorí hrávali piatu ligu či solídnu dorasteneckú súťaž za Bolerás. Otvorené sú príchody z iných klubov. Verím, že káder zostavíme tak, aby sme sa o rok posunuli o súťaž vyššie.

Budú variť držkovú

V uplynulých dňoch naši futbalisti absolvovali družobný zájazd do Veľkého Borca, kde zmiešané A-mužstvo a starí páni odohrali zápas proti domácej Slávii. Výsledky, hoci oba víťazné 3:2 a 3:1, neboli až také podstatné ako spoločenský program. Výprava navštívila mesto Mělník, hrad Kokořín a Prahu.

V spoločenských akciách pokračovali pod Smolenickým zámkom 19. júla, keď sa konala súťaž vo varení držkovej polievky. Náladu v klube napravilo po ne-

vydarenej sezóne aj ocenenie pre najkrajší zápasový spravodaj v trnavskej oblasti. Od zväzu zaň klub získal odmenu 50 eur.

Nohejbalový turnaj

Ďalšou aktivitou v Smoleniciach bol nohejbalový turnaj, ktorý sa konal v sobotu 21. júla pod tradičným názvom „O pohár starostky obce“ a v tomto roku bol i premiérový označený ako Memoriál Karola Kondrčka, podľa zosnulého výborného kamaráta a nohejbalistu.

Turnaja sa zúčastnilo 10 družstiev z Trnavy, Abrahámu, Bratislavy, Adamovských Kochanoviec a domácich Smoleníc. Prvé miesto obsadili Adamovské Kochanovce I., druhí skončili nohejbalisti z Trnavy I., tretie miesto patrí Adamovským Kochanovciam II., štvrté bratislavskej Vrakuni.

Diagnóza je jasná. Ženy prepadli zumbománii

Na prvej zumbe v Smoleniciach sa zúčastnilo len 8 žien. Postupne sa však sála kultúrneho domu zaplnila.

Foto: Milan Sabo

Nata Sabová,
spisovateľka

V predchádzajúcich rokoch som chodievala na cvičenie aerobiku pod vedením Helenky Denkócyovej. Býva zvyčajne vo štvrtky v telocvični základnej školy. Prvá časť cvičenia je dynamická, po nej nasleduje posilňovanie dôležitých partií tela.

V pondelky patrí telocvična pre zmenu pokojnejšiemu cvičeniu jogy, ktoré vedie Evička Znášiková.

O zumbe som predtým len počula, chybné si myslia, že je to cvičenie výlučne pre mladé dievčatá. Ach, tie predsudky!

Napokon som sa odhodlala skúsiť to. Na moje veľké prekvapenie bola sála Kultúrneho domu v Smoleniciach plná žien rôzneho veku – mladých dievčat, žien v približne mojom veku i starších. Celým cvičením nás sprevádzala temperamentná hudba, ktorá človeka priam ťahala na „parket“. Domov

som sa vrátila plná eufórie. Diagnóza bola jasná. Prepadla som zumbománii.

Čo je to vlastne zumba?

Je to tanečný fitness program, ktorý v deväťdesiatych rokoch vytvoril kolumbijský tréner a choreograf Alberto „Beto“ Perez, a to čisto náhodou. Jedného dňa si na hodinu aerobiku zabudol priniesť kazetu so zvyčajnou hudbou, a tak použil tú, ktorú počúval cestou na tréning, a improvizoval. Cvičencom sa nezvyčajná hodina tak zapáčila, že si pýtali ďalšie.

Zumba v Smoleniciach

Keď prišiel po prvý raz do Smoleníc so zumbou Marián Mikla, zúčastnilo sa na nej len 8 žien. No on sa nevzdal a v priebehu ďalších fitness hodín sa sála kultúrneho domu zaplnila. Zumba je pre ženy nielen prostriedkom, ako sa udržať vo forme, zvýšiť si kondíciu a upraviť postavu, ale je výborná aj pre ich psychiku. Tancom v rytme hudby, poskakovaním a ujúkaním sa vyventilujú, zhodia zo seba všetok pred-

chádzajúci stres a starosti. „Nehľadia na to, či prší, či sneží, prídu za každého počasia,“ vraví tréner Marián Mikla.

Lekcia zumbky trvá väčšinou hodinu. Je založená na latino-amerických rytmoch (salsa, mambo, merengue, reggaeton, calypso, cumbie, cha-cha...),

**Nie je to cvičenie,
je to párty,
ktorá vás nabije
pozitívnu energiou.**

ktoré dopĺňajú prvky orientálnych, afrických a gréckych tancov či flamenga. Každá skladba má svoje vlastné kroky a tancuje sa výlučne v stoji. Ale čo je najdôležitejšie – na tvárach žien nechýba úsmev. Nie je to cvičenie, je to párty, ktorá vás nabije pozitívnu energiou. A preto, nesed'te doma, príd'te medzi nás, na zumbu s Majom každú stredú o 19:30.

Občasník **Smoleničan**
Ročník I / číslo 5 / 1. august 2014
EV 494114, ISSN 1339-5750

Vydáva: Smolenice pre ľudí, o.z.
Adresa: Komenského 53, 919 04 Smolenice
IČO: 42296757

Redakčná rada:
Pavol Púchly, Jozef Štrbka, Peter Križan,
Tomáš Púchly, Štefan Greguš

Šéfredaktor: Tomáš Púchly
Fotografie: Pavol Púchly, archív

Web: smolenican.sk
Facebook: facebook.com/smolenican
E-mail: redakcia@smolenican.sk

Poštová schránka:
Vinotéka Galéria,
ulica SNP 77, 919 04 Smolenice